

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/2157/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124402522
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6124402522.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Euroinvest limited družstvo, so sídlom Zvonárska 3, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 52 248 313, proti povinnému: HFB Slovensko s.r.o., so sídlom Tolstého 170/22, 040 01 Košice - mestská časť Sever, IČO: 45 953 945, práv. zast.: JUDr. Tomáš Jánošík, advokát, so sídlom Hviezdoslavova 1018, 075 01 Trebišov, IČO: 42 323 525 o vymoženie nepeňažného plnenia, vedenej u súdnej exekútorke: JUDr. Barbora Hovanová, so sídlom exekútorskeho úradu Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 35 561 416, pod sp. zn. 289EX 787/24, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/2157/2024 zo dňa 30. 10. 2025, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/2157/2024 zo dňa 30. 10. 2025 z r u š u j e a v e c v r a c i a vyššej súdnej úradníčke na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/2157/2024 zo dňa 30. 10. 2025 vyššia súdna úradníčka vyhovelá návrhu povinného na zastavenie exekúcie a rozhodla tak, že: „I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku z a s t a v u j e. II. Oprávnený je p o v i n n ý nahradiť povinnému trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 176,92 Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. III. Oprávnený j e p o v i n n ý nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania vo výške 61,50 Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.“ Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný včas. Ďalej zistila, že sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu - Uznesenia (neodkladného opatrenia), ktorým súd povinnému uložil povinnosť zdržať sa nakladania s hnutelnou vecou - RACK skriňou s príslušenstvom tak, že ukladá povinnosť túto vec nepredať, nedarovať, nezameniť, nezaľožiť, nezaťažovať vecným bremenom, predkupným právom, nedať do nájmu, nevypožičať, nezavrieť ohľadne týchto vecí zmluvu o budúcej zmluve, nevložiť ich ako vklad na podnikanie, neručiť, nedať súhlas s dobrovoľnou dražbou, nevyhotoviť notársku zápisnicu - exekučný titul týkajúci sa týchto hnutelných vecí alebo akokoľvek inak nakladať s vyššie uvedeným hnutelným majetkom do právoplatného rozhodnutia vo veci samej o žalobe o vydanie hnutelných vecí vedenej Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 15C/35/2022. Exekučný titul je neodkladným opatrením a nadobudol vykonateľnosť dňa 25. 05. 2023. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietal, že oprávnený nemal žiadny zákonný dôvod na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, nakoľko tak urobil až po roku a pol od vydania exekučného titulu, ktoré predstavuje neodkladné opatrenie a počas tohto obdobia povinný nijakým spôsobom s hnutelnou vecou RACK skriňou a jej príslušenstvom, nenakladal. Na tomto mieste vyššia súdna úradníčka konštatovala, že oprávnený vo svojom vyjadrení síce uviedol, že so zastavením exekúcie nesúhlasí, avšak v priebehu exekučného konania žiadnym spôsobom porušenie exekučného titulu nepreukázal, a na podporu svojich tvrdení, nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci skutočnosť, že by povinný porušoval povinnosť vyplývajúcu z exekučného titulu, ktorej splnenia sa oprávnený domáhal návrhom na vykonanie exekúcie. Na základe uvedeného vyššia súdna úradníčka konštatovala, že po začatí exekúcie zo strany oprávneného neboli preukázané skutočnosti nasvedčujúce porušovaniu nepeňažnej povinnosti uloženej

exekučným titulom. Možno tak konštatovať predpoklad, že povinnosť uložená povinnému exekučným titulom, bude zo strany povinného riadne a dobrovoľne plnená aj bez vedenia exekučného konania, čím je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal v zákonnej lehote oprávnený sťažnosť. Poukázal na to, že už vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie označil vyjadrenia povinného za zavádzajúce z dôvodu, že RACK skriňu v rozpore s uloženým neodkladným opatrením v bližšie nezistenom čase demontoval a uložil na neznámom mieste, pričom uvedenú skutočnosť sám povinný deklaroval v rámci svojich písomných vyjadrení v prebiehajúcich súdnych a najmä trestných konaniach. O demontáži RACK skrine a teda nakladaní s hnutelnou vecou, na ktorú sa vzťahuje exekučný titul svedčí aj predložený dôkaz v podobe krátkeho videa, z ktorého je zrejmé, že s RACK skriňou sa zo strany povinného nakladalo a teda že povinný nezabezpečuje jej pokojný stav pre vydanie a návrh na vykonanie exekúcie bol preto podaný dôvodne. Súd nemôže predpokladať „dobrovoľné plnenie“ tam, kde existuje konanie povinného smerujúce proti exekučnému titulu. Neobstojí preto argumentácia súdu v napádanom uznesení, že vzhľadom na danú situáciu a správanie sa povinného je možné predpokladať, že nezastupiteľná povinnosť uložená exekučným titulom bude povinným dobrovoľne plnená resp. že je táto povinnosť povinným dobrovoľne a nepretržite plnená po dobu 6 mesiacov a zastavenie exekúcie má zamedziť existencii v zásade celoživotne vedeným exekučným konaniam na uspokojenie práva na nepeňažné nezastupiteľné plnenie, pretože celoživotne vedené exekučné konanie v posudzovanom prípade vzhľadom na charakter rozhodnutia ako exekučného titulu (neodkladného opatrenia, ktoré zaniká právoplatnosťou rozhodnutia súdu vo veci samej) sa ani nemôže objektívne a reálne predpokladať. Tiež poukázal na to, že exekútor v rámci výkonu svojej pôsobnosti mal možnosť a povinnosť preveriť a skontrolovať stav hnutelnej veci – RACK skrine či táto existuje, v akom stave sa nachádza a či sa tento stav veci mení resp. nemení, ktoré skutočnosti by bolo možné hodnotiť ako nakladanie resp. nenakladanie povinného s vecou a vyhodnocovať tak opodstatnenosť vedenej exekúcie. Oprávnený zo svojej pozície nemal a nemá reálnu možnosť presvedčiť sa či vec reálne u povinného existuje, či je v pôvodnom stave alebo sa stav veci zmenil neoprávneným zásahom povinného na rozdiel od exekútora, ktorý túto kompetenciu má. Oprávnený nemá teda reálne možnosť predkladať v konaní relevantné dôkazy preukazujúce opodstatnenosť vedenej exekúcie. Takýto vyššie opísaný kontrolný postup exekútora však využitý doposiaľ nebol, čo vyplýva aj z predkladaných správ exekútora o priebehu exekúcie. Oprávnený tak má za to, že exekúcia je naďalej dôvodná a nie je tu dôvod na zastavenie exekúcie, resp. tento dôvod je vyvodzovaný z nesprávneho právneho posúdenia veci a právneho názoru keď sa iba predpokladá, že povinný bude plniť len na základe situácie a je dôkazne a argumentačne nepodložený. Napádané rozhodnutie je arbitrárne a vychádza iba zo subjektívnych úvah nie z objektívnych dôkazov. Ak tu nie je dôvod na zastavenie exekúcie, nie je zákonné a vecne správne ani rozhodnutie o povinnosti oprávneného na náhradu trov konania.

3. Povinný sa k podanej sťažnosti nevyjadril.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie

vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné postupom podľa § 250 ods. 2 CSP v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec vyššej súdnej úradníčke na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Úvodom je potrebné zosumarizovať, že v prejednávanej veci nebolo sporné, že exekučné konanie v danom prípade začalo doručením návrhu na vykonanie exekúcie dňa 15. 10. 2024, pričom oprávnený sa voči povinnému domáha vykonania exekúcie pre vymoženie nepeňažného plnenia na základe exekučného titulu – uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 15C/35/2022 - 154 zo dňa 06. 02. 2023, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 25. 05. 2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/60/2023 - 199 zo dňa 18. 05. 2023 (ďalej len „exekučný titul“). Ako z obsahu predloženého exekučného titulu vyplýva, exekučným titulom bola povinnému uložená nepeňažná povinnosť „sa zdržať nakladania s huteľnou vecou - RACK skriňou s príslušenstvom tak, že ukladá žalovanému povinnosť túto vec nepredať, nedarovať, nezameniť, nezaložiť, nezaťažiť vecným bremenom, predkupným právom, nedať do nájmu, nevypožičať, neuzavrieť ohľadne týchto vecí zmluvu o budúcej zmluve, nevložiť ich ako vklad na podnikanie, neručiť, nedať súhlas s dobrovoľnou dražbou, nevyhotoviť notársku zápisnicu - exekučný titul týkajúci sa týchto huteľných vecí alebo akokoľvek inak nakladať s vyššie uvedeným huteľným majetkom do právoplatného rozhodnutia vo veci samej o žalobe o vydanie huteľných vecí vedenej Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 15C/35/2022.“

11. V rámci návrhu na zastavenie exekúcie povinný namietal, že exekučný titul neporušil, keď s huteľnou vecou žiadnym spôsobom nenakladal. Oprávnený na to argumentoval tým, že povinný v rozpore s uloženým neodkladným opatrením v bližšie nezistenom čase RACK skriňu demontoval a uložil na neznámom mieste, pričom uvedenú skutočnosť sám deklaroval v rámci svojich písomných vyjadrení v prebiehajúcich súdnych a trestných konaniach.

12. Vyššia súdna úradníčka napadnutým uznesením rozhodla o zastavení exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku, keď konštatovala, že oprávnený žiadnym spôsobom porušenie exekučného titulu nepreukázal, a na podporu svojich tvrdení, nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci skutočnosť, že by povinný porušoval povinnosť vyplývajúcu z exekučného titulu, ktorej splnenia sa oprávnený domáhal návrhom na vykonanie exekúcie. Na základe uvedeného konštatovala, že po začatí exekúcie zo strany oprávneného neboli preukázané skutočnosti nasvedčujúce porušovaniu nepeňažnej povinnosti uloženej exekučným titulom, a preto možno konštatovať predpoklad, že povinnosť uložená povinnému exekučným titulom, bude zo strany povinného riadne a dobrovoľne plnená aj bez vedenia exekučného konania, čím je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku.

13. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal sťažnosť oprávnený a zopakoval, že povinný dotknutú huteľnú vec demontoval a premiestnil na neznáme miesto. Tiež poukázal na to, že oprávnený zo svojej pozície nemal a nemá reálnu možnosť presvedčiť sa či vec reálne u povinného existuje, či je v pôvodnom stave alebo sa stav veci zmenil neoprávneným zásahom povinného na rozdiel od exekútora, ktorý túto kompetenciu má.

14. Po oboznámení sa s napadnutým uznesením, podanou sťažnosťou oprávneného a obsahom súdneho spisu musí sťažnostný súd konštatovať, že napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových (procesných) zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových (procesných) záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. V prvom rade súd prvej inštancie poukazuje na to, že vzhľadom na štádium, v ktorom sa exekučné konanie nachádza, v danej veci neprichádzalo do úvahy zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku, ako to učinila vyššia súdna úradníčka. Predpokladom pre zastavenie exekúcie podľa uvedeného ustanovenia je totiž dôvodne začatá exekúcia trvajúca minimálne 6 mesiacov, počas

ktorých povinný rešpektuje exekučný titul, teda ho neporušuje. Úmyslom zákonodarcu pri zavedení tohto dôvodu pre zastavenie exekúcie bolo dať zákonný podklad pre možnosť zastavenia nepeňažných exekúcií nezastupiteľného charakteru, ktoré dovtedy (do prijatia novely Exekučného poriadku č. 48/2023 Z.z.) nebolo možné ukončiť, aj keď povinný pod vplyvom exekúcie exekučný titul rešpektoval. Keďže predmetná exekúcia sa začala dňa 26. 11. 2024 a vyššia súdna úradníčka rozhodovala o návrhu povinného na zastavenie exekúcie podanom v lehote 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ktorým povinný namieta oprávnenosť vedenia exekúcie, vyššia súdna úradníčka nepostupovala správne, keď exekúciu zastavila podľa § 61k ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku, čím vec nesprávne právne posúdila.

16. Za druhé, súd prvej inštancie dospel k záveru, že napadnuté uznesenie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Treba uviesť, že i v exekučnom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada, ktorá znamená, že strana (účastník exekučného konania) má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Teória procesného práva totiž podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien, jednak bremena tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremena tieto skutočnosti preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie čl. 8 CSP, v zmysle ktorého sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy opravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom viedlo k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť a dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané na základe navrhnutých a vykonaných dôkazov, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Predpokladom dôkaznej povinnosti je tvrdenie skutočnosti účastníkom tzv. bremeno tvrdenia, pričom medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno je medzi účastníkmi v spore rozdelené v závislosti na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca (oprávnený) a okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného (povinného). Dôkazné bremeno však v zásade bude zaťažovať oboch účastníkov konania.

17. Ako z exekučného titulu vyplýva, povinnému ním bola uložená nepeňažná povinnosť omisívneho charakteru (povinnosť spočíva v „nečinnosti“ = v „zdržaní sa“ určitej činnosti), čo v podstatnom rozsahu determinuje aj rozhodovanie o návrhu na zastavenie exekúcie. Hoci práve v súvislosti s týmto typom nepeňažných povinností sa uplatňuje tzv. negatívna dôkazná teória, v zmysle ktorej sa neexistencia určitej právnej skutočnosti majúca trvajúci charakter zásadne nepreukazuje, teda určité negatívne skutočnosti nie je možné dokázať, ako je to i v prípade neporušovania povinnosti uloženej exekučným titulom povinným, ani negatívna dôkazná teória sa neuplatňuje absolútne. V danom prípade tak bolo úlohou vyššej súdnej úradníčky pri posúdení návrhu na zastavenie exekúcie posúdiť, ktorý z účastníkov a v akom rozsahu niesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení a či ho uniesol, a v prípade konštatovania dôkaznej núdze na jednej alebo druhej strane, za účelom riadneho zistenia skutkového stavu s poukazom na § 201 ods. 3 Exekučného poriadku vyššia súdna úradníčka mala a mohla doplniť dokazovanie a dožiadať súdnu exekútorku o súčinnosť vykonaním obhliadky miesta, kde sa má dotknutá huteľná vec nachádzať tak, aby bolo zistené či je dotknutá huteľná vec stále v dispozícii povinného a v akom je stave. Bez vykonania tohto dokazovania totiž zostáva tvrdenie oprávneného o porušení exekučného titulu, ako aj tvrdenie povinného o rešpektovaní exekučného titulu, len v rovine nepreukázaných tvrdení („slovo proti slovu“). Súd prvej inštancie tu prihliadol i na to, že dotknutá huteľná vec sa má nachádzať v budove povinného, do ktorej oprávnený nemá prístup, a preto nie je v objektívnych možnostiach oprávneného zabezpečiť dôkaz o nakladaní s dotknutou RACK skriňou. Na druhej strane, povinný mohol preukázať, že skriňa je bez zmeny stále v jeho dispozícii (napr. fotografiou, videozáznamom alebo čestným prehlásením svedka), čím by jednoznačne preukázal, že exekučný titul neporušil, čo však povinný neurobil. Vychádzajúc z uvedeného tak súd prvej inštancie musí konštatovať, že napadnuté uznesenie vychádza i z nedostatočne zisteného skutkového stavu.

18. Nad rámec vyššie uvedeného, pre vylúčenie polemík k rozsahu exekučného titulu je potrebné doplniť, že povinnému bola exekučným titulom uložená povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s dotknutým huteľným majetkom (RACK skriňou), pod čo treba podradiť nielen nakladanie v právnom zmysle slova, ale i nakladanie v zmysle faktickom (nakladať = manipulovať, spôsobovať zmeny na veci).

Ak teda povinný demontoval huteľnú vec (čo tvrdí oprávnený, ale zatiaľ preukázané nebolo), pôjde o porušenie exekučného titulu, keďže demontážou veci dochádza k jej zmene (k zásahu do veci), pričom účelom nariadeného neodkladného opatrenia (exekučného titulu) bolo práve zabrániť aj zásahom do veci tak, aby oprávnenému nevznikla ujma v podobe straty dát (viď. bod 15.1. odôvodnenia exekučného titulu).

19. Z vyššie uvedených dôvodov sťažnostný súd preto podľa § 250 ods. 2 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/2157/2024 zo dňa 30. 10. 2025 zrušil a vec vrátil vyššej súdnej úradníčke na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Pred opätovným rozhodnutím bude potrebné doplniť dokazovanie a v tomto smere dožiadať súdnu exekútku o vykonanie obhliadky za účelom zistenia či sa dotknutá huteľná vec stále nachádza v dispozícii povinného a v akom je stave. Následne, vyššia súdna úradníčka opätovne rozhodne o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, pričom je viazaná právnymi závermi súdu prvej inštancie prijatými v tomto uznesení o sťažnosti. Svoje rozhodnutie je povinná náležite odôvodniť v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Zároveň, v novom rozhodnutí opätovne rozhodne aj o trovách konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (podľa výsledku rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie).

21. Sťažnostný súd v posudzovanom prípade nemohol pristúpiť ku konečnému rozhodnutiu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že napadnuté uznesenie vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu, a teda bolo aj nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie by tak musel doplniť dokazovanie a následné konečné rozhodnutie by mohlo byť pre účastníkov konania prekvapivé. Súčasne, keďže voči rozhodnutiu sťažnostného súdu v zmysle § 202 ods. 3, ods. 4 Exekučného poriadku odvolanie ani dovolanie nie je prípustné, takýmto postupom by mohlo dôjsť aj k porušeniu práv účastníkov na spravodlivý súdny proces.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).